

مقام معظم رهبری:

دنبال ریاست نرویم ریاست تبعات دارد

پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری: حضرت آیت‌الله خامنه‌ای صبح روز گذشته در ابتدای درس خارج فقه به شرح حدیثی از پیامبر اعظم صلوات‌الله‌علیه‌آله درباره «درباره تبعات اخروی ریاست» پرداختند. شرح این حدیث...

صفحه ۲

چهارشنبه ۲۸ آذر ۱۳۹۷ | ۱۱ ربیع‌الثانی ۱۴۴۰ | ۱۹ دسامبر ۲۰۱۸

تیتراها

دستور رئیس‌جمهور برای تشکیل ستاد احیای زاینده‌رود

ختم غائله استعفا

صفحه ۲

در صحن مجلس صورت‌گرفت

پاسخ علوی به اعطای دوهزار و ۵۰۰ گرین‌کارت به مقامات ایرانی

صفحه ۳

در مدرسه‌ای در زاهدان، ۲۰ دختر بچه جان باختند

آتش پای تخته‌سیاه

صفحه‌های ۱۱ و ۱۳

آقای‌ری، عبدالکریمی، دینی‌ترکمانی، فاضلی و پناهی در دانشگاه علامه

۴۰ سالگی در بوته نقد

صفحه ۲

حرف اول

مسیر ناگزیر سعودی

مساج زنگنه . تحلیلگر خاورمیانه

یکجانبه‌گرایی سعودی‌ها در بین کشورهای عربی و شورای همکاری خلیج فارس، شکاف میان کشورهایمانند عراق، سوریه، کویت، قطر و عمان با عربستان و متحدان وابسته به دلارهای نفتی آن یعنی بحرین و امارات را روزبه‌روز افزایش داده است.

بار دیگر، در جلسه اخیر شورای همکاری خلیج فارس، این مسئله خود را نشان داد. البته رفتارهای عجیب سران برخی از این کشورهای نزدیک به سعودی‌ها، در نوع خود جالب است، گویی آنان در دوران دیگری زندگی کرده‌اند و متوجه تغییرات جهان نشده‌اند. جلسه‌های این شورا صرفاً یک ابزار خبری بی‌حاصل است که بی‌توجه به تحولات منطقه و جهان برگزار می‌شود. کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس احتمالاً تصور می‌کنند با دلارهای نفتی می‌توان مسائل جهان را حل کرد.

دلارهایی که در خارج از این کشورها هزینه می‌شود و در داخل، همه کارها در اختیار نیروی کار خارجی است و بی‌کاری زیادی برای مردم آن کشورها به ارمغان آورده است. آنان حتی ارتشی مرکب از جنگجویان کشورهای دیگر دارند اما با واریز دلارها به حساب کشورهای فرامنطقه‌ای، فشار بر کشورهایمانند ایران، سوریه، یمن، عراق، بحرین و لبنان را دنبال می‌کنند.

ادامه در صفحه ۶

دست‌پیش مجلسی‌ها در ماجرای درگیری یک نماینده

استیضاح وزیر به‌جای توبیخ نماینده

صفحه ۶

جهانگیری: بودجه مملکت تبدیل به «گوشت قربانی» شده است

دولت در منگنه سهم خواهان بودجه

شورای عالی هماهنگی اقتصادی جهت‌گیری‌ها و شاخص‌های کلان بودجه ۹۸ را تصویب کرد

صفحه ۲ و ۳

یادداشت

شیرینی آب و تلخی کار

ایران خواهد بود. هر اندازه از مصرف سوخت فسیلی کاهش یابد، می‌توان آن را صادر کرد. اگر مصرف کشور روزانه یک میلیون بشکه باشد، پنج درصد آن برابر ۵۰ هزار بشکه و با نرخ ۵۰ دلار در هر بشکه برابر با ۲/۵ میلیون دلار و سالانه برابر با ۷۵۰ میلیون دلار می‌شود. آیا رقم ۷۵۰ میلیون دلار درخور توجه نیست؟ جایی که کولبر جوان و کودکان کار برای درآمد روزانه ناچیز آن همه رنج را تحمل می‌کنند.

اگر هریک از ما به نفس کارها بیندیشیم، صرف‌نظر از موضع‌گیری له یا علیه دیگران راه حق و راست را برمی‌گزینیم و در حقیقت به توسعه پایدار می‌رسیم؛ اما اگر سیاست را به تشخیص خود جانشین تصمیمات ملی کنیم، یقیناً زیان وارد می‌کنیم. کاری که رئیس‌جمهور در برجام کرد، در نفس خود بارز بود و مخالفت‌های عنادآمیز با آن «ضدیت با آنچه به نفع ملت بود، با تشبیه به سیاست‌های آلوده» بود.

۳ اصرار آقای رئیس‌جمهور به آوردن آب از دریای خزر به سمنان آن‌هم با رقم ۱/۲ میلیارد مترمکعب در سال یعنی هر ثانیه ۵۰ مترمکعب و برخورد لفظی با مخالفان آن تنها می‌تواند در راستای محبوب‌القلوب شدن یا محبوب‌القلوب‌ماندن در استان سمنان معنی دهد.

به نظر می‌رسد همچنان مدیریت کشور تابع مصرف هرچه بیشتر و بی‌رویه و غیرعلمی آب است و از سوی دیگر معلوم می‌شود مدیریت آب امری سخت و طاقت‌فرسا است که با فرار از آن به سوی تأمین آب هرچه بیشتر دست‌درازی می‌شود. باید درست مصرف‌کردن و شیوه‌های علمی را آموخت؛ آن‌گاه اگر مشکل وجود داشت، راه‌های گران‌قیمت را دنبال کرد.

۴ تردیدی نیست که استفاده از آب‌شیرین‌کن برای استفاده از آب دریا لازم و ضروری است؛ اما باید به هزینه‌ها، نحوه مصرف آب تهیه‌شده، بهای سرمایه‌گذاری تولید و انتقال آن و قیمت فروش آن توجه کرد؛ والا تنها به حرف بسنده می‌کنیم و چون دوران مدیریت ما گذراست، خواهیم گفت می‌خواستیم؛ ولی زمان اجازه نداد.

موضوع شیرین‌کردن آب خزر و انتقال آن به

سمنان فقط یک حرف شیرین برای مردم است؛ زیرا سرمایه‌گذاری آن برای دولتی که طرح‌های عمرانی آن را راکد است، قابل تأمین نیست و بعید است بخش خصوصی با توجه به قیمت تمام‌شده آن انگیزه داشته باشد.

از همه اینها گذشته دولت در امری که قانوناً درباره شیرین‌کردن آب عهده‌دار است، حتی قدم کوچکی برنداشته است. ماده ۳۵ و ۳۶ قانون برنامه ششم توسعه درباره آب و چگونگی مدیریت آب است که تاکنون مغفول مانده و تبصره ماده ۳۶ این قانون درباره استفاده مناطق ساحلی از آب‌شیرین‌کن به میزان ۳۰ درصد نیاز مناطق است.

حال با گذشت دو سال از تصویب قانون برنامه پنج‌ساله ششم و ابلاغ آن به دولت درحالی‌که شهرهایی مانند اهواز، بندر ماهشهر، خرمشهر، بوشهر، بندرلنگه، بندرعباس، جاسک، چابهار و ده‌ها شهر ساحلی کوچک دیگر جنوب کشور در انتظار اجرای این طرح هستند و این طرح نه محدودیت‌های دریای خزر را دارد و نه نیاز به سرمایه‌گذاری برای انتقال آب با صدها کیلومتر لوله با ارتفاع هزار متر، هیچ‌گونه عملی انجام نشده است. چرا می‌خواهیم مصداق لم نقولون ما لا نقولون شویم و چرا می‌خواهیم مردم بگویند «قاج زین را بگیر، اسب‌سواری پیشکش».

امیدوارم تلخی این نوشته موجب شیرینی کام هم‌وطنان جنوبی‌مان شود که در گرمای طاقت‌فرسای جنوب از حداقل آب شرب محروم هستند.

معاون اقتصادی رئیس‌جمهور:

آب را سیاسی نکنید

گروه اقتصاد: از نگاه معاون اقتصادی رئیس‌جمهوری از آنجا که به مسائل در ایران به‌صورت ریشه‌ای پرداخته نشده، آب در ایران سیاسی شده است و این نگاه سیاسی به منازعاتی در برخی استان‌ها هم منجر شده است. در دومین کنفرانس...

صفحه ۴

سال شانزدهم | شماره ۳۳۲۰ | ۱۶ صفحه | ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

«راه میانه» علیه تحریم‌ها

غلامرضا نظر بلند . اقتصادداران

جنگ‌های اقتصادی که در طول تاریخ به‌نوعی در قالب محاصره و تحریم به وقوع پیوسته، پیشینه‌ای دیرینه دارد. گفته می‌شود قدیمی‌ترین جنگ

اقتصادی بین آتنی‌ها و اسپارت‌ها در بیش از ۴۰۰ سال قبل از میلاد بر سر شهر مگارا که در آن زمان هم‌پیمان اسپارت بود، روی داد. آتنی‌ها که نمی‌خواستند وارد جنگ نظامی شوند، مگارا را تحریم اقتصادی کردند. اسپارت‌ها در واکنش به این اقدام، لغو حکم مگاریایی را خواستار شدند و چون چنین نشد، به مقابله نظامی روی آوردند و سرانجام آتن را به زانو درآوردند. تأثیرگذارترین جنگ اقتصادی را هم باید در تحریم ژاپن از سوی آمریکا در اوایل سال ۱۹۴۰ و تشدید آن در جولای همان سال سراغ گرفت. شدت این تحریم به‌قدری بود که ژاپن را مجبور کرد تا در هفتم دسامبر ۱۹۴۱ به پرل هاربر (pearl harbor) یورش ببرد و در نتیجه، پای آمریکا را مستقیم به جنگ جهانی دوم باز کند. جالب اینکه درست یک هفته قبل از این یورش، سفیر ژاپن در آمریکا به مقامات آمریکایی چنین می‌گوید: «مردم ژاپن فکر می‌کنند اقدامات اقتصادی از اقدامات نظامی مؤثرتر است. آنها به‌شدت تحت فشار شما هستند تا تسلیم شوند ولی اعتقاد دارند که جنگیدن بهتر از تسلیم‌شدن در برابر فشار است». هدف از بازگ کردن گوشه‌ای از واقعیت‌های تحریم‌های اقتصادی در طول تاریخ به شرح فوق، کمک گرفتن از آن برای فهم بهتر موضوع این یادداشت است. مثال‌های پیش‌گفته از دو اقدام نظامی دو قدرت تحریم‌شده علیه دو قدرت تحریم‌کننده حکایت می‌کنند، با این تفاوت که در اقدام نخست (اسپارت علیه آتن)، تحریم‌شونده پیروز می‌شود و اقدام دوم (ژاپن علیه آمریکا) نتیجه معکوس است. به عبارت دیگر، تحریم در مورد اول چون تیر کمان‌کرده می‌ماند که به خود تحریم‌کننده اصابت می‌کند و در دیگری، موجب تحریک تحریم‌شونده می‌شود و آن را به واکنشی انتحاری وادار می‌کند. چنان‌چه این دو رویداد را با وضعیت فعلی ایران در رابطه با تحریم‌های آمریکا شبیه‌سازی کنیم، در اولی، شباهتی نمی‌بینیم و در دیگری، موضوعی نمی‌یابیم؛ چراکه نه ایران قدرت آن زمان اسپارت را دارد که بتواند آمریکا را به زانو درآورد و نه حداقل تاکنون فشارهای تحریم آن را از کوره به در کرده که وادار شود دست به حمله انتحاری بزند. می‌توانیم از این موضوع استفاده کنیم و سراغ اصل مطلب می‌رویم و به آنچه با تحریم علیه خودمان مربوط می‌شود، می‌پردازیم. حال که دست رد به سینه دو گزینه مزبور می‌زنیم، این پرسش مطرح می‌شود که آیا ایران راه دیگری، مثلاً «راهی میانه»، در پیش دارد که ضمن ناکام‌داشتن سیاست تحریمی دولت ترامپ، در دام حمله نظامی به منافع آمریکا (تداعی پرل هاربر) هم نیفتد؟ پاسخ مثبت است با این پیش‌آگاهی که لازم است نه‌تنها دو طرف مناقشه (ایران و آمریکا)، بلکه محیط پیرامونی آنها را هم که به پهنای سپهر سیاست و پر از متغیرهای موضوع سیاست داخلی، سیاست خارجی، جغرافیای سیاسی، اقتصاد و زمینه‌های وابسته، روابط بین‌الملل و علوم استراتژیک است، در نظر بگیریم. در این محیط هر کشور تأثیرگذاری نقشی براساس منافع و منویات خود بازی می‌کند که لزوماً با نقش دیگر بازیگران هم‌سو نیست و چه‌بسا با آن و منافع ملی کشورهای منطقه‌ای که در آن جولان می‌دهند (و در اینجا به‌طور مشخص، منطقه خاورمیانه)، هم در تضاد است. از این‌رو، نه‌تنها شناخت بازیگران صحنه ضرورت دارد، بلکه آگاهی از نقش و میزان تأثیرگذاری آنها هم لازم است. اینکه چگونه می‌شود «راه میانه» مورد بحث را پیمود، به «راهبردی» برمی‌گردد که نظام سیاسی کشور تدبیر می‌کند.

ادامه در صفحه ۴

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه آخر

رجوع به صفحه ۳

رجوع به صفحه ۱۵

کافه هوکانا نارون

رجوع به صفحه ۵

سازمان آگهی‌ها ۸۸۷۹۲۴۳۴ — ۸۸۱۹۲۸۷۷

برای درج تبلیغات خود در وبسایت روزنامه شرق با ما تماس بگیرید

دومین روزنامه پربازدید
ایران در فضای مجازی

۸۸۱۹۳۹۷۹ - ۸۸۱۹۲۸۷۷

sharghdaily.ir

ارتباط با روزنامه شرق
SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR

پیام کوتاه
۳۰۰۰۴۶۹۹

الوشرق
۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir